

Varujmo naravo

Lovska zveza Slovenije

UVOD

Vsem nam, prebivalcem planeta Zemlja, je bila narava dana v varstvo, ne v last. Zavedajmo se, da se obnaša tako, kot se mi do nje. Naravi, divjadi in vsem živalskim vrstam bodimo prijazni sopotniki. Zavedajmo se, da smo v naravi mi gostje. Varstvo narave naj prodre v zavest vsakega izmed nas: lovcev, ribičev, pohodnikov, rekreativnih športnikov, mladih in starih. Predolgo smo krčili stoletni življenjski prostor; napredek je prinesel izumrtje številnih živalskih vrst, ljudje smo preveč jemali iz narave, jo siromašili, zastrupljali, uničevali. V njenih nedrjih puščamo steklovino, plastiko in kovinske odpadke, onesnažujemo vodne vire, zemljo, motimo mir njenih prebivalcev. Na mnogih predelih uničujemo še zadnja pribežališča divjadi in ptic ob kmetijskih površinah in potokih. Narava nas svari: Dovolj. Prisluhnimo ji in jo spoštujemo.

REKREACIJA

Napredek človeštva je bistveno spremenil podobo sveta. Človek se je iz kmetijskega okolja selil v mestnega. V pomoč so mu številne iznajdbe, ki pa so človeka oddaljile od zdravega načina življenja. Zato je vse bolj cenjena rekreacija, s katero človek ohranja telesno in duševno zdravje. Ljudje planinarimo, se sprehajamo, kolesarimo in tečemo, nabiramo gozdne sadeže. Vse to je prav in koristno. Bodimo pa v naravi spoštljivi in obzirni. Kolesarimo, hodimo in tecimo po urejenih poteh in stezah, omejimo vožnje z gorskimi kolesi, motorji in štirikolesniki na primerna območja, upoštevajmo cestne zapornice, ne kričimo in ne delajmo hrupa, ne kopljimo po mravljiščih, ne stikajmo za gnezdi po drevesih in grmovju, ne odmetavajmo smeti vseppek. Čeprav je prepovedi veliko, lahko v naravi uživamo; tudi in predvsem tako, da jo spoštujemo in jo ohranimo takšno, v kakršno smo vstopili.

PSI V NARAVI

Da je pes najboljši človekov prijatelj, ki ga spremlja že od nekdaj, je splošno znano. V naravi pa se morata oba, človek in pes, obnašati naravi prijazno. Vodnikom svetujemo, naj imajo pse na vrvicah, naj hodijo po poti ter naj ne vznemirjajo divjadi in drugih živali. To je treba še posebno upoštevati v času valjenja, kotenja in vodenja mladičev. Tedaj ne raziskujte bregov potokov, grmišč in zaraščenih območij, travnikov in gozdov, saj je na takih območjih veliko večja verjetnost, da boste motili živali.

Območja, kjer je nemir, živali zapustijo in se nerade vračajo nazaj. Pregarjana divjad in druge živali lahko zaidejo na cesto, kar je za živali največkrat usodno.

Lani so psi, ki niso bilo pod nadzorom, pokončali okrog 1000 glav srnjadi. Zakon o divjadi in lovu navaja, da je lastnik psa za nespoštovanje predpisov lahko kaznovan z denarno kaznijo do 1250 evrov.

KOŠNJA

Dandanes je zgodnja košnja glavni razlog, da s travnikov izginja večina talnih gnezdilcev. Kosilnice in drugi hitri kmetijski stroji za spravilo trave in sena uničijo večino gnezd in legel na tleh.

Posledice lahko občutno zmanjšajo naprave, nameščene na strojih, ter način košnje. Žal priporočila upoštevajo le redki kmetovalci, zato je izjemno pomembno sodelovanje lovcev in kmetov. Kadar lovci pred košnjo s šolanim psom nekajkrat preiščejo travnik, se večina živali zaradi vznemirjanja raje umakne na druga mesta. Če pa mladiče najdemo, jih lahko varno prenesemo na rob travnika. Pri tem pazimo, da se ne navzamejo vonja po ljudeh, za kar je posebno občutljiva srnjad. Zato se jih ne smemo dotikati z nezaščitnimi rokami in lahko rešimo marsikatega mladiča.

Kmetovalce prosimo, naj ne gnojijo in škropijo robov travnikov in njiv. Če je le mogoče, taka mesta kosijo le vsako drugo leto. Košnja naj bi potekala iz sredine travnika navzven, da imajo živali možnost umika. Pazljivi morate biti tudi ob vodotokih in jarkih, ki naj bodo zaraščeni vsaj po enem bregu.

Ob upoštevanju vsega naštetega in ob zadostni površini mejic in remiz, enakomerno umeščenih v kmetijski prostor, bomo divjadi dali večjo možnost preživetja.

PROMET

Divjad je nepredvidljiva, zato moramo biti v prometu še posebno pazljivi. Možnost trkov z divjadjo in drugimi živalmi sovпада z aktivnostjo divjadi in je večja ponoči ali zgodaj zjutraj. V času paritve, ki pri srnjadi poteka v drugi polovici julija in prvi polovici avgusta, je nevarnost večja tudi čez dan. Vozniki naj bi prilagodili hitrost vožnje tudi spomladi, ko si srnjaki izbirajo in branijo svoje teritorije. Zato je treba paziti posebno tam, kjer cesta meji na gozd ali druge zaraščene predele (koruzne njive ...).

Jeseni se srnjad giblje v manjših zimskih tropih, zato ceste skoraj nikoli ne prečka le ena srna.

Vsako leto pod avtomobilskimi kolesi konča več kot 6000 glav srnjadi, nekaj jelenjadi, divjih prašičev in nedoločeno število manjših divjih živali. Upoštevajte prometne predpise in bodite do živali pozoren voznik.